

KalligraphiaDOT-Regular.otf Kalligraphia D OT

U Čezarei žil istý muž menom Kornélius, stôlňik kislostí, zvanej Italská. Bol nábožný a boháčovjný s celým svojím domom. Dával veľa almužien ludu a uslaviečne sa modlil k Bohu. Raz okolo tretej hodiny popoluđní videl jasne vo viđení Božieho anjela, ako prichádza k nemu a oslovuje ho: „Kornélius!“ Ale on na neho hľadel a prelaknutej povedal: „Čo je, Ľane?“ Odopovedal mu: „Tvoje modlitby a tvoje almužny vystúpili pred Božiu tvár a on si na ne spomenul. A teraz pošli mužov do Čoppe a zavolaj si Šimona s prímením Peter, byva u istého Šimona, garbiara, čo má dom pri mori.“ A keď anjel, čo s ním hovoril, odísiel, zavolal si dvoch slušov a nábožného vojaka z tých, čo mu boli podriadeni, všetko im porozprával a poslal ich do Čoppe. Čla druhý deň, keď boli na ceste a blízku sa k mestu, Peter vyšiel okolo poludnia na strechu modliť sa. Keď vyskial dol, chcel jesť. Kým mu pripravovali, padol do vytrženia. Videl otvorené nebo a zostupovať akusi nádobu, ako veľke preskieradlo, spuštané za štyri rosy na zem. Boli v nej všetky druhy štvornožcov, zemeplazov a nebeské vtáctvo. I zaznel mu filas: „Peter, vstan, zabíjaj a jedz!“ Ale Peter povedal: „Mútajkým činom, Ľane, veď som nikdy nejedol nič poškvrenené a nečisté.“ Ale filas sa mu ozval znova, druhý raz: „Čo Boh očistil, ty nenazývaj poškvreneným.“ Toto sa opakovalo tri razy a fineč bola nádoba vziať do neba. Kým bol Peter v rozpráči, čo to bol za úkaz, ktorý viadol, zastali pri bráne muži, ktorích poslal Kornélius, a dopytovali sa na Šimonov dom. Zavolali a pýtalali sa, či tam byva Šimon s prímením Peter. Ako Peter premýšľal o viđení, Duch mi povedal: „Mladaj ťa traja muži. Vstan ťeda, zid bolu a bez väčania chod s nimi, lebo som ich ja poslal.“ Peter zisiel k mužom a povedal: „Ja som ten, ktorého hľadáte. Ktoži čomu ste prišli?“ Oni povedali: „Stôlňik Kornélius, spravodlivý a boháčovjný muž, ktorému celý židovský národ vydáva svedectvo, dostal pokyn od sväteho anjela aby si ťa pozval do domu a vypočul tvoje slová.“ Zavolal ich ťeda dnu a pokostil. Čla druhý deň vstal a šiel s nimi a niektorí bratia z Čoppe ho sprevádzali. U ďalši deň prišiel do Čezarey. Kornélius ich už čakal spolu s pozvanými príbuznými a najbližšími priateľmi. Keď Peter prichádzal, Kornélius mu vyšiel v ústrety, padol mu k nohám a poklonil sa. Ale Peter ho zdvíhol a povedal mu: „Vstan, aj ja som len človek.“ Ako sa s ním rozprával, vošiel dnu a našiel tam mnoho ztromaždených. I povedal im: „Vy viete, že Ľud sa nesmie spoločiť ani stretnutie s cudzincom. Ale mne Boh ukázal, že nemám nikoho nazývať poškvreneným alebo nečistým človekom. Preto som prišiel bez väčania, keď ste ma pozvali. A pýtam sa, ktoži čomu ste ma pozvali?“ Kornélius povedal: „Sú to štyri dni práve v túto hodinu, čo som sa o tretej hodine popoluđní modlil vo svojom dome. Tu preto mnou zastál muž v bielom odevu a povedal mi: „Kornélius, tvoja modlitba je vyslyšaná a Boh si spomenul na tvoje almužny. Pošli ťeda do Čoppe a zavolaj si Šimona s prímením Peter; byva v dome garbiara Šimona pri mori.“ Keď som ťeda poslal po ťeba a ty si dobre urobil, že si prišiel. A teraz sme my všetci tu pred Božou tvárou, aby sme vypočuli všetko, čo ti Ľán prikázal.“ Vtedy Peter otvoril ústa a povedal: „Očaozaj poznávam, že Boh nenadŕža nikomu, ale v každom národe mu je milý ten, kto sa ho boji a koná spravodivo. Synom Izraela zosiel slovo a zvestoval pokoj skrze Ježiša Krista; on je Ľánom všetkých: Vy viete, čo sa počnúci od Čaliley po kŕste, ktorý hľasal Ľán, dialo po celej Ľudej; ako Boh pomazal Ježiša z Oázareta Duchom Svätym a mocou a on chodil, dobre robil a uzdravoval všetkých posaďnulých čiablotom, lebo bol s ním Boh. A my sme svedkami všetkého, čo urobil v judejskej krajinie i v Čeruzaleme. Ale zavesili ho na drevo a zabili. Boh si tretieho dňa vzkríesil a dal mu, aby sa zjavil - nie všetkému ludu, ale svedkom, ktorých Boh vopred určil, nám, čo sme s ním po jeho zmŕtvychvstani jedli a pieli. A prikázal nám, aby sme ťudu hľasali a dosvedčovali, že to jeho Boh ustanovił za sudsú živých i mŕtvych. Ľemky vydávajú všetci proroci svedectvo, že pre jeho meno dosiaľne odpustenie kriechov každý, kto v neho verí.“ Kým Peter toto hovoril, zostúpil Duch Svätý na všetkých, čo počívali slovo. A veriaci z obriezky, čo prišli s Petrom, žasli, že sa dar Ducha Svätého vyliaj aj na pochanov, lebo ich počuli hovoriť jazykmi a velebiť Boha. Vtedy Peter povedal: „Môže ešte niekto zabrániť, aby boli vodou pokrsteni tí, čo dosťali Ducha Svätého tak ako my?“ A rozkázał ich pokrstiť v mene Ježiša Krista. Potom ho prosili, aby u nich niekolko dní zostal.